

# REMO BELLI INTERVIEW

# OVER MYLAR, OEFENSETS, PTS EN ROTOTOMS

Uit pure nieuwsgierigheid begon drummer Remo Belli in 1952 een winkel in drumspullen, Drum City in Hollywood. Hij wist toen nog niet eens wat een factuur was. Toen Belli de eerste slagwerkbeurs aan de Westkust organiseerde, gebruikte hij in de tentoonstellingshal een soort plastic film als decoratiemateriaal. Op dat moment was hij nog geheel onkundig van het feit dat dit plastic materiaal de basis zou vormen van zijn miljoenenfirma. Nog steeds begrijpt Remo Belli niet waarom uitgerekend hij de uitvinder moest zijn van de Weather King, de Black Dot, de Rototoms en van het PTS-systeem, om maar een paar vondsten te noemen. Daarover, en over de dingen die hij wel weet, sprak hij met Hugo Pinksterboer. Waarom drummers zich liever een breuk tillen aan zware spullen, in plaats van zo'n praktisch licht PTS-setje aan te schaffen.

"Tot op de dag van vandaag ben ik verbaasd over het feit dat ik zo betrokken ben geweest bij die hele geschiedenis. Het overkomt me nog geregeld dat ik 's ochtends wakker word en me erop betrap dat ik me lig af te vragen hoe het nou allemaal gebeurd is. Ik ben het in elk geval nooit van plan geweest. Weet je, ik ken zoveel geboren drummers die nu een dokterspraktijk hebben, of een advocatenkantoor, jongens die eigenlijk nooit hadden moeten stoppen met drummen. Mensen blijken vaak veel meer kwaliteiten te hebben dan ze denken. Toch ben ik in wezen altijd als muzikant blijven denken. Ik hou me niet bezig met de cijfertjes; laat dat maar over aan de mensen die zich graag met cijfertjes bezighouden. De filosofische kant van het zakendoen, de produktontwikkeling, dat soort dingen interesseert me veel meer".

Bud Slingerland was de man die Remo Belli op het idee bracht om een kunststof trommelvel te maken. Tegen de tijd dat Remo zijn eerste pogingen deed, bleek ook ene Chick Evans met een dergelijk project bezig te zijn. Alle redenen om haast te maken. Remo Belli had zijn eerste primeur met het 'Weather King drumhead'. We schrijven 1957. Als materiaal werd Mylar gekozen. Mylar, een kunststof die kort daarvoor was ontwikkeld.



Slagwerkkrant nr. 23

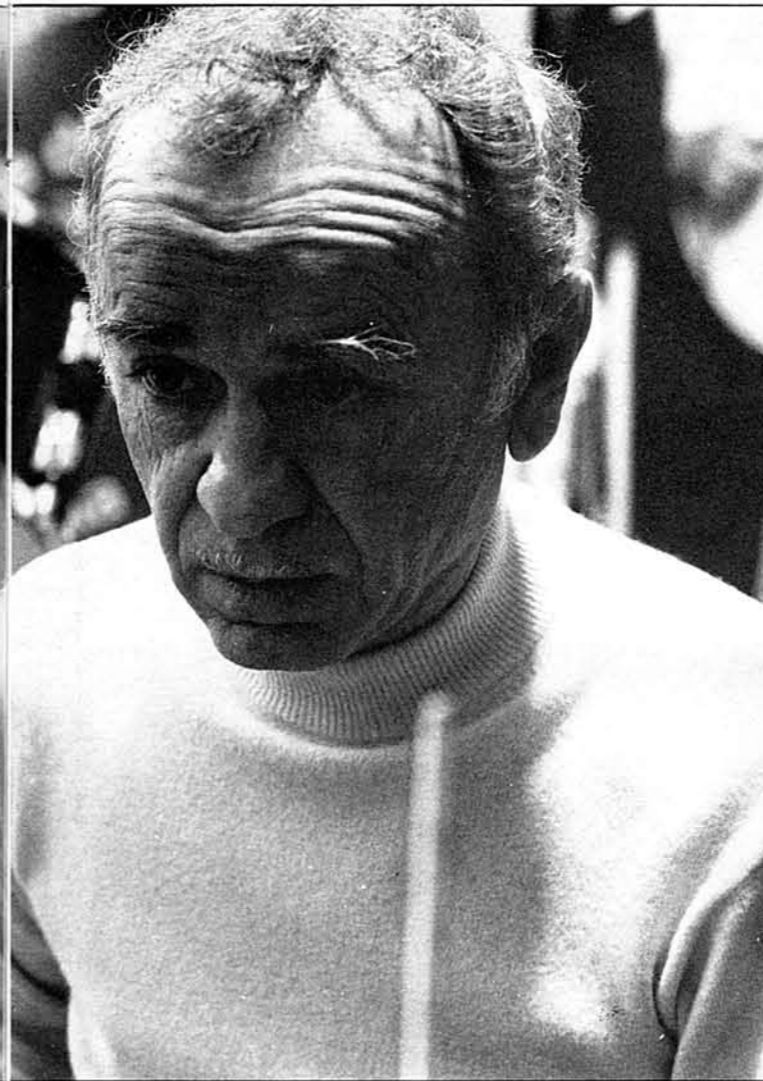


foto Hugo Pinksterboer

werd en wordt onder meer gebruikt voor de produktie van geluidsband, isolatiemateriaal en -sinds een paar jaar - van floppy discs.

'DuPont, de fabrikant van Mylar, heeft altijd nauw met ons samengewerkt als het erom ging om het Mylar optimaal geschikt te maken voor wat wij ermee wilden doen. Dat was voor ons van groot belang; voor hun ook, trouwens. We behoren al jarenlang tot hun grootste afnemers. Ik denk niet dat het publiek zich volledig realiseerde wat het betekende om een plastic vel te maken. We moesten problemen oplossen waar niemand nog ooit van gehoord had'.

'De grootste kalfsvellen-fabrikant in die tijd begon een groot-scheepse anti-plastic campagne toen onze eerste vellen op de markt kwamen. Ze huurden allerlei deskundigen in om te bewijzen dat een kunststof vel gewoon niet goed kon zijn. De resultaten werden regelmatig gepubliceerd in de vakbladen. Nee, ik maakte me daar niet zo druk om. Laat die wetenschappers maar op kalfsvellen spelen, dacht ik. De meeste drummers waar ik mee te maken had, speelden op mijn plastic vellen, en meer had ik

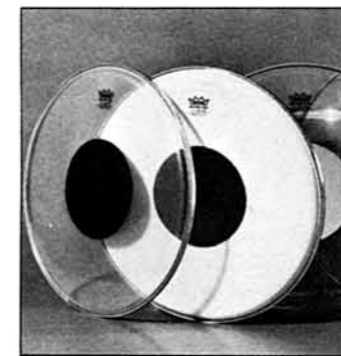
eigenlijk niet te wensen. Kijk, het is uiteindelijk aan de consument om te bepalen wat het beste of het meest aantrekkelijke produkt is. Kwaliteit is zo'n vreemd begrip... Wie beslist er over kwaliteit, wie zou er in die jury moeten zitten? Ik bedank daarvoor. Ik vertel mensen niet wat goed is, ik vertel ze niet wat ze moeten horen. Dat zijn dingen waar je niet over praat. Geluid wordt door iedereen anders ervaren, net als wijn. Daar heb ik dezelfde ervaring mee (Remo maakt niet alleen vellen, maar ook wijn). En wat doen ze? Ze kijken eerst naar het etiket; dan weten ze vast of het goede wijn is of niet... - Wij maken de beste vellen -; Ja, dat is makkelijk gezegd, hè. Maar zo simpel ligt dat niet'.

Vellenfabrikant Remo, wijnboer Belli, filosoof Remo Belli. Met hem kan je dus ook praten over wat er niet goed is. Hoe kan je nou behoorlijk leren drummen op een (Remo-, of welk merk dan ook) oefendrumstel, waarvan de bassdrum-pad net zo hard is als de snaredrum-pad? 'Ja, daar heb ik geen excuus voor. Een kwestie van praktische en economische overwegingen. zal

ar zeggen. Zo hebben we het in, maar het kan beslist beter. een paar maanden komen we een nieuwe oefenset met een e bassdrum-pad, maar zelfs . Er is een tijd geweest dat ik speelde op een oefenset dan n drumstel. Dat is het gevaar ie dingen. Omdat ze geen genaken, leer je niet met dyna-te spelen. Zacht en snel spelen gelijktijdig de boel onder conhouden; dat is het moeilijkste r is. Dat onderscheidt de man-an de jongens!

t begon dertig jaar geleden le Weather King, het vel dat a kennen als de Ambassador iets dunnere Diplomat. 'Mylar, een transparant materiaal, wilde men natuurlijk niet aan, mocht dan wel plastic zijn, een doorzichtig vel was nauw uit den boze; dat kon heleen niet. De eerste vellen hebben lus gezandstraald. De witte coating is pas later ontwikkeld. Dat heeft nog heel wat moeite at. Als je iets aan een vel toe- verandert je de massa en nee ook het geluid. Aan de ant dempt zo'n coating het vel, zijds maakt het de attack wat

helerder'. De stevige rechervoet van wijlen Buddy Rich bracht Remo op het idee van het CS (Controlled Sound) vel, ofwel de Black Dot. 'Rich traptte nogal wat deuken in zijn bassdrumvel en vroeg dus om een manier om het materiaal te verstevigen. We plakten een dot in het



midden van het vel. Het aardige was dat dat niet alleen het vel sterker maakte, maar ook het geluid beïnvloedde: de dot dempt ongewenste boventonen. Het geluid wordt er wat vetter door. Door het

idee om die dot zwart te maken werd het uiterlijk van het trommelvel voor het eerst echt belangrijk. Ik krijg regelmatig cartoons onder ogen waarin het drumstel CS vellen heeft; leuk, zo zie je nog eens resultaat van je werk...'

De Pinstripe was Remo's antwoord op de vraag naar een vel dat live net zo klonk als op de plaat.

'In de muziekbusiness ben je - als het goed is - altijd bezig met je aan te passen aan de ontwikkelingen die plaatsvinden. We zitten niet ons hoofd te breken over een nieuw type vel omdat ons dat zo leuk lijkt, maar we proberen te reageren op wat er gaande is. Er zijn zoveel factoren die bepalen of een nieuw instrument - of een nieuw vel, als je wilt - succes heeft. De platenindustrie heeft daar natuurlijk enorm veel invloed op. Kijk, als we dertig jaar geleden met de Pinstripe waren gekomen had men ons vierkant uitgelachen, en terecht. Nu is het al jarenlang het meest verkochte vel ter wereld'.

Toch zijn er geregeld klachten te horen, met name over de consistentie van de Pinstripes.

'Ja, dat is me bekend. We hebben al van alles geprobeerd, maar we komen er nog niet uit. Als de vellen klaar zijn is er niets aan de hand. Het probleem ontstaat later, als ze bij de winkelier op de plank liggen. Het heeft iets te maken met het feit dat je twee lagen vel op elkaar gebruikt; dat is en blijft moeilijk. Daarom zie je ook nauwelijks geslaagde imitaties van de Pinstripe, terwijl de CS al door iedereen nageemaakt is.

Sinds enige tijd zijn er ook zwarte (Ebony) en gecoate Pinstripes te koop. Cosmetische overwegingen, of een nieuw geluid?

'Er was vraag naar. Het uiterlijk van het drumstel is de laatste jaren steeds belangrijker geworden en daar spelen we natuurlijk op in. Of er ook een klankverschil is? De zwarte Pinstripes bestaan uit een laag van 10 mil. (0.25 mm) en een van 5 mil. Een normale Pinstripe wordt gemaakt van twee lagen van 7.5 mil. Uiteindelijk zijn beide uitvoeringen dus even dik, maar de opbouw is anders. Of die zwarte kleurstof nog iets met het geluid doet weet ik ook niet precies. Luister maar...'

De vellen uit de Fiberskyn II serie hebben veel weg van de traditionele kalfsvellen. Het feit dat ze na verloop van tijd een oud-geel tintje krijgen versterkt dat idee alleen nog maar.

'Ja, maar we wisten in het begin niet dat dat zou gebeuren. Het uiterlijk kwam op de tweede plaats. Ik wilde een vel maken dat een donkerder klankkarakter had. Mellow, dat is het beste woord. Natuurlijk heeft mijn muzikale achtergrond - ik speelde vooral veel met brushes - de nodige invloed gehad op de ontwikkeling van de Fiberskyn vellen. We waren op zoek naar een vel met die mogelijkheden en met die

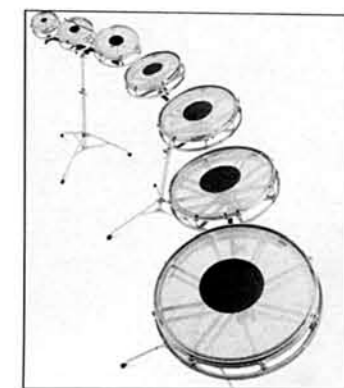
warme klankkleur en we zijn een heel eind gekomen. Het zal niemand ooit lukken om een kunststof vel te maken met alle subtiele kwaliteiten en de nuances van een natuurvel; ons ook niet. Plastic heeft daarvoor een te helder geluid, het is gewoon ander materiaal. Daarom staat er ook Fiberskyn, en niet Fiberskin op die vellen.'

In de nieuwe Remo Drumhead Catalog staan ook alle andere Remo vellen en variaties uitgebreid beschreven. Alles bij elkaar zijn dat er heel wat. Blijft het daarbij, of is er in de toekomst nog meer te verwachten?

'Ik heb ooit gedacht dat het antwoord op die vraag 'nee' moest zijn. Vooral de winkeliers zien dat namelijk niet zitten, ze moeten al te veel in voorraad hebben. Later werd ik me bewust van het karakter van deze business. Er is nogal wat veranderd in de afgelopen jaren. Drummers kopen vandaag de dag niet alleen een ander vel als het oude gebroken is; ze zijn op zoek naar nieuwe geluiden, naar eigen geluiden. Als die handelaar dat ook begrijpt en mensen wijst op de mogelijkheden, dan kan je een gigantische omzet halen. Ze moeten niet zeuren, maar eens nadenken over wat drummers beweegt, over wat er in die hoofden omgaat, maar de concurrentie zit ook niet stil. Premier heeft nieuwe vellen, Pearl is met een complete professionele reeks gekomen. Sonor, Compo...'

Wordt het niet erg druk? 'Iedereer heeft het volste recht om ook een poging te wagen; dat valt niet tegen te houden. De verkopen zullen uiteindelijk laten zien wat het publiek beslist heeft. Ik maak me daar geen zorgen over. Onze grootste concurrenten zijn de computerfabrikanten en dat soort grappenmakers; als iemand spelletjes koopt, dan heeft hij geen geld meer voor een trommel of een paar vellen...'

Remo heeft heel wat primeurs op zijn naam. Behalve de verschillende typen vellen die aan zijn brein ontsproten, was hij ook de man achter



de Rototom, het voorgestemde PTS vel en de Acousticon (met harsen versterkte houtvezel) drumketel en de Quadura trommelbekle-

# REMO BELLI

ding. Die laatste drie produkten worden eigenlijk alleen voor Remo's eigen drumstellen gebruikt. Hebben andere merken geen belangstelling? Alles is tenslotte – net als de vellen – voor iedereen te koop.

'Ik ben enerzijds verbaasd over de weerstand die mensen tegen de Acousticon ketel hebben, anderzijds amuseert het me ook wel. Men vertrouwt het niet omdat het geen hout is. Je kan een vergelijking maken met de introductie van het plastic vel. Het kost gewoon tijd. Een belangrijk verschil is natuurlijk wel dat het plastic vel een puur noodzakelijke vinding was; er was een tekort aan goede kalfsvellen. Natuurlijk is er een klankverschil tussen een Acousticon ketel en een houten ketel, maar wie durft te vertellen wat er beter is? We wachten het rustig af, ik heb geen haast. Zolang niemand anders Acousticon of Quadura gebruikt ben ik ook gelukkig; feitelijk vind ik het wel leuk om iets in huis te hebben wat echt anders is...



De PreTuned System vellen, daar zijn we gewoon te vroeg mee geweest. In het begin hadden we eigenlijk alleen maar problemen. Dat kan je verwachten als je een nieuw produkt uitbrengt. Als je bang bent voor wat er allemaal fout kan gaan, kom je nooit een stap vooruit. Dat geldt voor fabrikanten, dat geldt ook voor muzikanten. Een ander probleem rond de PTS vellen is dat het publiek er nog niet klaar voor is. We maken een heel interessante snaredrum, de ProKit Liberator: een Acousticon ketel met drie verschillende PTS vellen en twee snarenmatten. In een mum van tijd maak je daar elke gewenste klank mee. Die trommel wordt daarom veel in studio's gebruikt. Maar grote publiek wil er nog niet aan. Weet je waarom? Het is gewoon een te simpel concept, men denkt dat het niet goed kan zijn. Het zelfde gebeurde ook met het eerste PTS drumstel, met die superlichte ketels. Louis Bellson maakte een wereldtour met zo'n set en had geen enkel probleem. Ik ben nog steeds enthousiast over dat drumstel. In feite vertegenwoordigt dat concept een van mijn doelen in deze industrie: een waardevol instrument maken voor een redelijke prijs. Kijk, ik maak net zo lief een Volkswagen als een Rolls Royce. Zo'n Rolls is natuurlijk prachtig, maar zonder Volkswagen kan niemand overleven. Ik heb die eerste PTS sets van uit mijn achtergrond als professio-

nele muzikant gemaakt; het uiterlijk was niet zo belangrijk, maar het geluid moest goed zijn en het ding moest makkelijk getransporteerd kunnen worden. Ik bedoel, de meeste drummers zien nooit een studio van binnen. Voor hun blijft het een kwestie van je auto kwijt zien te raken, de straat door met je drumstel op je nek en dan is de lift ook nog stuk... Maar ik heb me vergist in wat men wil. Ze imiteren hun favoriete drummers en breken dus liever hun rug dan dat ze concessies doen aan hoe het geheel eruit ziet. Mensen kiezen toch altijd we er eerst met hun ogen en dan pas met hun oren. Daarom hebben we nu ook een serie professionele drumstellen in het programma.'

Zowel de hardware van deze drumstellen als de low-budget Dynamax vellen komen uit de Taiwanese Remo vestiging.

'In Taiwan heeft jarenlang alleen de prijs van het produkt een rol gespeeld; kwaliteit was nooit zo belangrijk. Dat verandert langzaam. Er zit vooruitgang in. Kijk eens wat er in Japan gebeurd is. Ik heb de grootste bewondering voor die mensen. De Japanners zijn er in geslaagd om een instrument – het drumstel – dat hun totaal vreemd was, dat niet tot hun cultuur behoorde, te leren begrijpen en het daarna aanzienlijk te verbeteren. Ik denk dat Taiwan uiteindelijk vergelijkbare mogelijkheden biedt. Het prijskaartje is, vrees ik, nog altijd de belangrijkste overweging bij de aanschaf van een drumstel. Daarom blijven we ernaar streven om betere kwaliteit tegen lagere prijzen te bieden. Dat geeft mensen de mogelijkheid om muziek te gaan maken. Nu zal ik nooit mensen stimuleren om beroepsmuzikant te worden – de ware professional wordt geboren, dat gebeurt vanzelf. Maar muziek maken is belangrijk voor je ontwikkeling. Het is een constructieve manier van bezig zijn, je leert samenwerken, het is een uitlaatklep, het vraagt om een zekere vorm van discipline, noem maar op.'

En natuurlijk heeft Remo Belli daar ook financieel belang bij. Wat niet wegneemt dat hij al pratende een uiterst oprechte indruk maakt.

